

บทความพิเศษ

ทฤษฎีวงในแห่งเรื่องการเล่น J. Huizinga: เมื่อมนุษย์คือผู้เล่น – Homo Ludens*

กาญจนา แก้วเทพ**

* ดัดแปลงจากบทความที่นำเสนอในโครงการ “รอยต่อ-รอยแยกเชิงวัฒนธรรมของ เล่น เกม กีฬา” (2562) สนับสนุนโดย ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน) อีเมล: kankan7664@gmail.com

** นักวิชาการด้านสื่อสารศึกษา และนักวิจัยดีเด่นแห่งชาติ ปี 2548 สาขาเทคโนโลยีสารสนเทศ และนิเทศศาสตร์

เอกสารอ้างอิง

- กาญจนา แก้วเทพ. (2549). “เมื่อพิธีกรรมเป็นผู้นำแห่งความสุข”. กรุงเทพฯ : โครงการสื่อพื้นบ้านสื่อสารสุข (สพส.). โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- กุลธิดา อุ้มวรรณกุล. (2555). “กระบวนการสื่อสารเพื่อสืบทอดประเพณีถือศีลกินผัก จังหวัดภูเก็ต.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, คณะนิเทศศาสตร์. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
- Bateson, G. (1976) “A Theory of Play and Fantasy” in *Ritual, Play and Performance* K. Schechner & M. Schuman (eds.) New York: The Seabury Press.
- Caillois, R (2001) *Man, Play and Games* University of Illinois Press.
- Geertz, C. (1971) *The Interpretation of Culture*. New York : Basic Book.
- Huizinga J. (1950) *Homo Ludens : A Study of the Play-element in Culture*. The Beacon Press : Boston
- Rothenbuhler, E.H. (1998) *Ritual Communication*, Sage Publications.
- Shepard, B. (2011) *Play, Creativity and Social Movement*. Routledge.